



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1100/2024
12.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Предузећа за телекомуникацију „Телеком Србија“ АД Београд, против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2607/21 од 20.04.2022. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена и неблагоприятна ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2607/21 од 20.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 7636/20 од 02.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев и стављен ван снаге Закључак Јавног извршитеља од 09.09.2014. године, у делу којим је наложено туженом – извршном дужнику да по пријему закључка измири потраживање тужиоца – повериоца по предлогу за извршење од 20.08.2014. године, на име дуга и исплати 14.213,81 динар са камотом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, као и да му накнади одмерене трошкове извршења од 4.680,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 51.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2607/21 од 20.04.2022. године, преиначена је првостепена пресуда, усвојен тужбени захтев и одлучено да остаје на снази Закључак Јавног извршитеља од 09.09.2014. године, у делу којим је наложено туженом – извршном дужнику да по пријему закључка измири потраживање тужиоца – повериоца по предлогу за извршење од 20.08.2014. године, на име дуга и исплати 14.213,81 динар са камотом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, као и да тужиоцу накнади одмерене трошкове извршења од 4.680,00 динара и да му накнади трошкове парничног поступка од 14.538,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је изјавио тужени без посебне назнаке ревизијских разлога. Ревизију није изјавио преко адвоката, већ је то учинио лично, те је ревизију лично и потписао.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 2. у вези са чланом 85. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена, а испитујући благовременост изјављене ревизије, на основу члана 413. у вези члана 403. став 1. ЗПП ревизија туженог је и неблаговремена.

Одредбом члана 85. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, док према члану 410. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија је недозвољена ако није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат.

Одредбом члана 403. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Имајући у виду да је у конкретном случају тужени, који није адвокат, лично изјавио овај ванредни правни лек, то је применом члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија недозвољена. Осим тога, побијана другостепена пресуда достављена је туженом 10.05.2022. године, а ревизију против ове одлуке тужени је изјавио 12.10.2023. године, дакле по протеклу законом прописаног рока од 30 дана, што ревизију чини неблаговременом.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**